DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. | ZATURDAG den 13den OCTOBER 1832. | N. 40.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Iets uit een schryven van Berlyn nopens de Cholera.

Tegen den doorgaanden regel en buiten verwachting vertoont zich de pest der Cholera bÿ ons niet in het karakter eener aristocratische ziekte, welke de beschaafde klassen verschoont, en alleen onder de geringere standen woedt; reeds zÿn onderscheidene mannen van naam haar slagtoffer geworden. Indien zulks, aan den eenen kant, groote ongerustheid bÿ dezen verwekt, die zich veilig waanden, zoo draagt het toch, aan den anderen, in het algemeen veel bÿ tot behoud der rust. De gemeene man keert terug van zÿne even afschuwelÿke als onzinnige meening, dat de Cholera eene opzettelyk bewerkte, immers door de rÿken niet ongaarne geziene krankheid zoude zÿn! Ook vermindert allengskens de vroegere afkeer van het hospitaal, (doordien in den beginne de meeste lÿders reeds op den weg derwaarts stierven) sinds eenige kranken van daar tot de hunnen hersteld terugkeerden. Evenwel broeit bÿ het gemeen nog altyd [illegible] artseny, die het linnen aandoet, verlevendigt terstond het vermoeden van vergiftiging, en de post van Geneesheer is nog altÿd van gevaar verzeld. In sommige sterkbevolkte wÿken vertrouwt zich de Doctor niet zonder een militair geleide. Tot dusverre is slechts één Geneesheer, de jonge Dr. CALOW, als offer zÿner onvermoeide pogingen gevallen. Nevens andere jonge Geneesheeren, had hÿ, met een wetenschappelyk doel, het hartebloed eens aan de Cholera gestorven persoons op de tong genomen. De volksmeening schreef daaraan zÿnen dood toe, terwÿl bovendien het lÿk vergiftigd was geworden! De waarheid is, dat hÿ, sinds lang ongesteld, door al te groote inspanning bÿ het verzorgen eens lÿders zich de aansteking berokken hebbe. Het akeligste is, dat hem reeds 5 of 6 huisgenooten gevolgd zÿn, waartoe welligt eene beangste verbeelding zoo wel, als de verpeste lucht, het hare hebben bÿgedragen. —De gezamenlÿke *Berlÿnsche* Artsen komen dagelÿks byeen in de Medico-Chirurgische Societeit, en er bestaat thans ook eene afzonderlÿke Cholera-courant, welke alle de met byzondere verschÿnselen verzelde ziektegevallen, den aangewenden bÿstand, beproefde of voorgeslagene *specifica* enz. aan het publiek mededeelt; en echter zÿn *onze* discipelen van Hippocrates, ten aanzien van oorsprong en zetel der kwale, nog even onzeker als die in andere gewesten. Geene ervaring is beslissend; zelden laat zich eene eens geslaagde heelmethode op andere gevallen toepassen. De zonderlinge meening, dat de Cholera door hoopen onzigtbare insekten of wormpjes wordt voortgebragt, vindt aanhangers.—Uitwendig vertoont zich *Berlÿn* gelyk altÿd.—Men bemerkt op pleinen, straten, wandelplaatsen, in de kerken, en zelfs in de schouwburgen, er niets van, dat eene pestziekte in de stad heerscht. Alleen de *traiteur*-zalen worden niet zoo druk bezocht, de Universiteit is minder sterk bezet, en vele ouders houden hunne kinderen van de scholen terug. Men ontstelt bÿ het vernemen van den dood van dezen en genen; men knoopt den jas digter toe, en houdt den zakdoek, ter wering eener vergeste lucht, voor den mond; dan weder beklaagt men zich over het beperkte dieet, en vraagt elkander, wanneer dat lastig bedwang eens een einde zal nemen! De armen halen hun hart op aan agurken, ale en de heerlÿkste meloenen, die te voren alleen op den disch der rÿken gezien werden; zÿ spotten met de Artsen, en zeggen: "Wÿ willen nu ook eens den gebraden haan uithangen!"—Het ontbreekt ook, te midden van den angst, niet aan Cholera-aardigheden. Toen men nog dacht, dat de ziekte alleen den gemeenen man wegraapte, zeide een uit dezen: "Dan kan de Koning zÿn Hof op eens voor de pest vrÿwaren, hÿ behoeft slechts ons allen Geheime Hofraden te maken!"—Op de schouwburgen worden weinig nieuwe stukken gegeven; maar men rookt er, en dat is iets nieuws.

Menschelÿke trots en ÿdelheid.

Bÿaldien den mensch iets aankleeft, wat hem bÿ wezens van hoogere soort belagchelyk maakt, zoo is het voorzeker zÿn trots. Wezens uit het Geestenrÿk moeten toch wel die ingebeelde voorregten en volkomenheden, welke de eene mensch bÿ den anderen vóór heeft, als daar is Geboorte, Rykdom of Eertitels, in derzelver gansch nietigheid doorzien; en, zoo deer[illegible] by hoogere wezens niet eigenaardiges te onderstellen ware dan bespotting, onmogelÿk zou het zÿn, dat de aanblik eens opgeblazen stervelings die zich, in het bewustzÿn des bezits van een der genoemde voorregten, trotsch en laatdunkend den voorrang boven zÿne broederen aanmatigt, hen niet vermaakte; terwÿl hÿ toch, even als zÿ, aan alle moeiten en wisselvalligheden van zÿn geslacht onderhevig, in het kort—ook slechts een *mensch* is.

Om deze gedachte in het ware licht te plaatsen, willen wy ons voorstellen, dat de mieren van gindschen aardhoop redelÿke schepselen zÿn, en elk derzelven, behoudens zÿne eigene gedaante en levenswyze, met menschelÿke gewaarwordingen en hartstogten is voorzien. Hoe zouden wy het uitschateren van lagchen, wanneer een van hen zich voordeed, en ons van geslachtregisters en titels verhaalde, by hunnen staat in zwang!—Ziet eens, hoe zich thans de gansche zwerm verdeelt, om voor eene enkele mier, omgeven van eenige pluimstrÿkers en kruipende hovelingen, zoo klein als deze in hunne oorspronkelÿke menschengedaante waarlÿk zÿn, plaats te maken, die zÿnen weg, met in het oog loopenden trots, midden door het bezige gewoel der andere mieren neemt! Gÿ moet weten, dat dit geene gemeene mier is.—Let eens, hoe veel hÿ zich daarop laat voorstaan; hoe deftig en langzaam hÿ voorwaarts treedt, en hoe het gansche mierenvolk hem op eerbiedigen afstand aangaapt! Ziet gÿ, hoe zelfs zÿ, die hem vergezellen, in ontleenden glans, op de anderen met trotschen blik nederzien, terwÿl zÿ zich evenwel demoedig en kruipend om de enkele geëerbiedigde mier scharen?—Hier ziet gÿ er een, die zich op eene kleine hoogte heeft nedergezet, om eene lange reeks van eigendommen te overzien. Hy is het rÿkste insekt aan deze zÿde des heuvels, en bezit eene vlakte, wel een half voet lang en ettelÿke duimen breed, houdt een' zwerm van bedienden, en heeft ten minste dertig graankorrels in zÿne schuren verzameld. Hÿ staat juist gereed, om de mier, die het digst bÿ hem staat, uit te schelden en te tuchtigen, welke echter, zoo veel wÿ zien kunnen, even zoo goed eene mier is, als hÿzelf.—Bemerkt gÿ dat kleine diertje dáár, dat een' stroohalm in den bek draagt? Dezen stroohalm zou hÿ voor geene halve mierenwereld willen geven. Hadt gÿ eens gezien, wat hÿ zich niet al getroost heeft, om dien magtig te worden! En het is en blÿft toch slechts—een stroohalm. Ziet gÿ, hoe eene menigte mieren hem omringen? Zoo hem deze stroohalm ontviel, zoudt gÿ terstond deze talrÿke schaar van valsche vrienden en vleyers de mier zien volgen, die denzelven had op geraapt; en het arme insekt, aan het welk hÿ ontzonk, werd niet alleen verlaten, maar veelligt jammerlÿk om hals gebragt, dewÿl geen van hen zou aarzelen, zynen weg over diens rug te nemen, als den kortsten om tot deszelfs opvolger in het stroohalmdragen te geraken. Gÿzelf moogt, zoo gÿ kunt, beslissen, of genoemde stroohalm eenen schepter of veldheerstaf aanduide.—Hebt gÿ lust het schoon geslacht van dezen aard[illegible] dan vooreerst deze mier, die in ootmoedige houding ter linkerzÿde eener andere staat, die, naar het schÿnt, voorbedachtelÿk het kopje van hem afwendt. Weet, dat dit eene *amourette* is tusschen een' jongen heer en eene jonge dame. Hÿ zegt haar, dat zÿ eene Godin is; dat hare oogen den glans der zonne doen tanen; dat zÿn leven of dood van hare uitspraak af hangt, en wat dies meer zÿ. Zÿ geloofst zulks, en toont door duizend grimassen en gebaren, hoe aangenaam haar deze verklaring zÿ.—Let alverder op den trots dezer mier aan de regterhand.—Ofschoon reeds vrÿ bejaard, heeft hare ingebeeldheid op rang en schoonheid haar niet begeven; en zÿ schÿnt *geneigd*, om elk, die haar te na komt, verachtelÿk van zich te stooten.—Ziet voorts deze ÿdelzinnige gunstelinge van eene groote mier.—Het gansche mierenvolkje schÿnt haar te bespotten; maar des te trotscher treedt zÿ voort, zich niet weinig latende voorstaan op het rampzalig voorregt van de *maitres* te zÿn eener zoo hooge personaadje. Dat klein, onrustig schepseltje, eindelÿk dat zich ginder her-en derwaarts beweegt, is eene kokette van den eersten rang, die den naam heeft van zeer schoon en geestig te zÿn. Ziet eens dat gedrang van *petitsmaitres*, die haar, waar zÿ gaat, nahuppelen!

Wÿ willen hier onze verbeelding bedwingen, en onderstellen, dat de Dood, in de gedaante van een' spreeuw, op den aardhoop nederstrÿkt, en met zÿnen snavel, zonder onderscheid van rang of stand, rÿken en armen, stroohalmdragers en vleijers, Goden en Godinnen dezer wereld aangrÿpt en opslokt..... Is het wel zoo onwaarschÿnlÿk, dat wezens van hoogere natuur en volkomenheden de bespottelÿke uitwerkselen van trots en ÿdelheid onzes eigenen geslachts uit hetzelfde oogpunt zouden beschouwen, als wÿ die van dezen mierenhoop?

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy den Heer C. L. van Uytrecht, Ontvanger by het Hoofd Bestuur alhier, op deszelfs verzoek, provisioneel verschoond hebben van het mede onderteekenen der Bankbiljetten en in deszelfs plaats hebben gekwalificeerd den Heer G. C. Muller, Algemeene Magazynmeester alhier, om voortaan en tot nadere bevelen daartegen, met en benevens de andere daartoe reeds gekwalificeerden, alle Bankbiljetten mede te onderteekenen.

Gearresteerd op Curaçao den 28sten September 1832, het 19de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 29sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

AANBESTEDING.

DE ondergeteekende President van het Gemeente Bestuur zal aan den minst inschryvende aanbesteden de reparatie van de gebouwen op het Rif bestemd voor Krankzinnigen en met Lazarus besmette personen, als mede het woonhuis der bediende van dat gesticht, waarvan het bestek van heden af op de Secretarie van het Gemeente Bestuur ter lezing ligt.

Die daarin gading hebben vervoegen zich met beslotene biljetten ter Secretary voornoemd voor of uiterlyk op Maandag den 15den October aanstaande, alwaar verder de noodige informatie kan worden erlangd.

De President voormeld,
THEOD. JUTTING.

Den 26sten September 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 12den October 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 13¾ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secrètarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den October 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand October zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

De Curacaosche Loterij.

DE ondergeteekenden Commissarissen der Lotery, brengen by deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat de trekking der Tweede Klasse op Dingsdag den 23sten dezer, zonder verder uitstel, in het Gemeente Huis zal plaats hebben.

JACOB VAN JEOSUAH NAAR.
MOSES COHEN HENRIQUEZ.

Den 12den October 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

8.	bark Ann, Briger,	St. Thomas
9.	golet Paulina, Blanco,	Paraguana
11.	—— Dorothea, Evertsz,	Aruba
12.	—— Dolorita, Clark,	Puerto Cabello
	—— Abeona, Evertsz,	Bonaire
	—— Valenciana, Alvarada,	Coro
	—— Eagle, Stonbudge,	St. Bartholomeus

UITGEKLAARD—OCTOBER.

6.	golet Maria Francisca, Magiole,
8.	—— Casualidad, Chirino,
	—— Governador Hermoso, Ramires,
9.	—— Paulina, Blanco,
10.	—— Maria, Marconier,
12.	—— Dorothea, De Lange,
	bark Dolores, Fernaudez,

Wy hebben de *Falmouth Packet* ontvangen tot de dagteekening van den 18 Aug. Zy behelzen zeer weinig nieuws van aanbelang betreffende het Moederland. Het voorstel van onzen Koning is, behoudens eenige wyzigingen, door de Konferentie aangenomen geworden; en volgens het berigt van den Nederlandschen gevolmagtigde hadden de leden der Konferentie reden te gelooven, dat die wyzigingen door Z. M. toegestaan zullen worden. Hierop werd een protocol gemaakt en Sir Robert Adair is door Lord Palmerston verzocht geworden om op het gemoed van Vorst Leopold te drukken de noodzakelykheid van het aannemen van dit Protocol.

Een ander Londensch nieuwsblad van den 15den Aug. behelst:

"De Hollandsche dagbladen bevestigen het berigt van het Handelsblad, dat op Dingsdag den 12den Aug. een koerier was afgevaardigd met het antwoord van het kabinet van den Haag op het jongste voorstel der Conferentie. Dit voorstel is, zoo men zegt, zoo voldoende by den Koning van Holland bevonden, dat hy hetzelve heeft aangenomen."

Men zegt dat dit voorstel ter gelyker tyd aan den Koning der Nederlanden en aan den Koning van de Belgen is gezonden geworden, met de vraag of zoo de een het aanneme of de ander er in genoegen zal nemen? Wy hebben reeds gezien dat de Koning der Nederlanden hetzelve heeft aangenomen; en wil hopen dat de Koning van de Belgen het doen zal.

Een ander kenteeken van den vredelievenden toestand der Hollandsche en Belgische zaken, is het ryzen der fondsen.—De Hollandsche gerezen tot 44 1-4.

Lord Granville en de ambassadeurs van Pruissen en Oostenryk waren naar Compeigne vertrokken om den Koning van de Belgen te bezoeken, waarschynlyk om hem geluk te wenschen met zyn huwelyk; doch men wil dat het bezoek van den eersten geheel vriendschappelyk is, doch dat dat der anderen staatkundige oogmerken ten doel heeft. De Pruissische en Oostenrykache ambassadeurs zouden by den Koning Leopold gegaan zyn, om hem te bewegen eenige voorwaarden aan den Koning der Nederlanden intewilligen; en aan den Koning der Franschen te doen bemerken, dat alle dwangmiddelen tegen Holland aanleiding tot een algemeenen oorlog zullen geven.

De Cholera heerschtte nog in de Nederlanden. Te Rotterdam waar zy eerst onlangs verschenen was, waren verscheidene personen van aanzien er aan gestorven.—In den Haag was deze ziekte aan het verminderen.

BELGIE.—Als het gewigtigste der berigten van het vaste land, vermeldt de *Falmouth Packet* van den 18 Aug. dat het huwelyk van Prins Leopold, Koning van de Belgen, met de oudste dochter van den Koning der Franschen, op den 9 Augustus in het koninklyke paleis te Compeigne is voltrokken geworden.

Men vermeent dat door deze vereeniging Leopold, waarschynlyk, zich versterkt heeft om zyne onderhandelingen met Holland tot een gunstiger einde te brengen, dan hy anders zoude in staat geweest zyn te doen.

Inderdaad nimmer kan men zich beter vereenigen dan met menschen van zyn soort. Prins Leopold en hoogstdeszelfs schoonvader hebben dit met elkander gemeen, dat zy op troonen zitten, welke aan anderen, als nog, regtmatig toebehooren.—Zoo lang Z. M. de Koning der Nederlanden hem niet erkent en billyke voorwaarden van scheiding erlangt, is zyn koningschap onzeker; en zoo lang Hendrik V in leven blyft, zal Koning Lodewyk Philip gedurig bekommerd worden door de aanhangers van de legitimiteit; vroeg of laat toch beklimt een van de oudste tak der Bourbons wederom den troon van Frankryk. Trouwens wanneer de Franschen Karel X weggejaagd hebbende, een ander koning hadden willen kiezen, dan was Hendrik V onbetwistbaar de gene die de meeste aanspraak op hunne keus had. Een kind kon hen immers nooit beledigen noch kwaad doen; en onder verantwoordelykheid van ministers is het onverschillig wie koning is. Is het haat tegens de Bourbons, dan is Lodewyk Philip niet minder hatelyk, want hy staamt af van den eersten en besten koning uit het huis van Bourbon.

In het *Journal de la Haye* staat:—"Zoo het Citadel van Antwerpen binnen 14 dagen niet ontruimd wordt, (zeide Leopold) zoo zal ik optrekken en zelf aan het hoofd van het leger vechten." De veertien dagen zyn verlopen, en de held trekt regelregt tegen Compiegne op om een beetje te trouwen. Holland heeft tot op dit oogenblik toe niets te vreezen.

De oorzaak waarom het huwelyk tusschen Prins Leopold en de dochter van den burger koning zoo lang is uitgesteld geweest, is dat, men heeft moeten wachten op eene dispensatie van den Paus, waarin toegestaan wordt dat eene Roomsche vrouw met een Protestant trouwt.

ENGELAND.—Op Donderdag den 16den Aug. heeft Z. B. M. het Parlement geprorogeerd en naar gewoonte eene aanspraak gedaan, waarin de leden bedankt worden voor hunne medewerking, en de Koning hun zoo kort mogelyk den toestand van het land open legt. Ierland verkeert steeds in eenen ellendigen toestand. De wetten, welke de hervorming ter vertegenwoordiging van het volk vereischt, hebben voor het grootste gedeelte het Parlement, voor dit maal bezig gehouden. Z. M. verklaarde dat hy by voortduring van al de mogendheden de duurste verzekeringen van vriendschap ontvangt; en schoon hy niet in staat is aan het Parlement de geheele afdoening der zaken tusschen Holland en Belgie, welke, naar Z. M.'s inzien ook lang genoeg hangende gehouden zyn, te berigten, en schoon er in Portugal tusschen de Prinsen van het Huis van Braganza de oorlog ongelukkiglyk voortduurt, vertrouwt Z. M. echter dat door de naauwe verbindtenis, welke tusschen Z. M. en zyne bondgenooten bestaat, de algemeene vrede zal behouden worden.

Na de aanspraak heeft de lord kanselier bekend gemaakt dat het Parlement geschorst wordt tot den 16den October.

Een der Engelsche ministers heeft in het Parlement verklaard, dat Engeland onzydig zal blyven in den stryd tusschen de beide prinsen van het Huis van Braganza, doch dat deze onzydigheid zal ophouden, wanneer Spanje zich in denzelven mogt bemoeijen. Er is een Engelsche commissaris gezonden naar de Spaansche provintie Gallicie om het Spaansche leger aldaar in het oog te houden.

Ferdinand VII heeft daarentegen een afgevaardigde naar Lissabon gezonden, om aldaar de Engelsche en Fransche eskaders gadeteslaan, en hy heeft tevens verklaard, dat, zoo dezelven eenigzins ten gunste van Don Pedro mogten medewerken, het Spaansche leger terstond over de grenzen zal trekken om ten gunste van Don Miguel te stryden.

In eene zitting van het Parlement hebben vele leden hevig uitgevaren tegen het gedrag van Keizer Nicolaas aangaande de Polen, en gewild dat Engeland ten gunste der Polen zou bemiddelen. De minister antwoordde hierop: dat, zoo Engeland in elke onregtvaardigheid, die op het vaste land gepleegd wierd, zich moest bemoeijen, dit ryk dan in een altyd durenden oorlog zou gewikkeld zyn.

De prorogatie of sluiting van het Parlement was eene zeer gewenschte zaak voor deszelfs leden, die, ziende dat de Cholera in Londen zoodanig toeneemt, dat er reeds byna 300 menschen per dag aansterven, hartelyk wenschten den besmetten dampkring der hoofdstad te verlaten om de zuivere lucht hunner buitenplaatsen weer in te ademen.

De Cholera breidt zich in de provintien in Engeland meer en meer uit. Plaatsen die er van verschoond waren gebleven, worden achtereenvolgend er door aangetast. Vele kundige menschen beklagen zich, dat sommige geneesheeren in de behandeling dezer ziekte, merkende dat gewone medicynen niet helpen, krachtige en gevaarlyke geneesmiddelen aan hunne patienten toedienen. Behalve deze sterkwerkende medicynen, doet ook de vrees veel kwaad. Vele menschen die slechts een weinig pyn in de ingewanden gevoelen, verbeelden zich dat het de Cholera is, en de angst voor den dood vererger t de ziekte aanmerkelyk.

Menschen daarentegen, meldt een brief

in de *Falmouth Packet* geplaatst, die zich met gelatenheid aan de wil der Voorzienigheid overgeven en dit leven niet als den grens van ons aanwezen beschouwen, maar aan eene betere toekomst gelooven, zulke menschen ontkomen menigmaal deze ziekte, terwÿl anderen, die de gedachte aan den dood doet sidderen, er door in het graf gesleept worden. Het gezigt der doodkisten, die men gedurende den ganschen dag door de straten vervoert, hetzÿ ledig of met lÿken, maken een' akeligen indruk op kleingeestige menschen.

De Cholera verspreidde zich, in Augustus, met meer woede dan ooit in Engeland, en het getal harer slagtoffers is grooter dan het op eenig tÿdstip, sedert het begin dat zÿ zich geopenbaard heeft, geweest is. Op Vrÿdag den 10den Augustus heeft men te Londen, onder het voorzitterschap van den Mayor, eene publieke vergadering gehouden, om maatregelen te beramen tegen den ongelukkigen toestand waarin de stad gesteld is. Een aantal besluiten zÿn er genomen, onder anderen: het uitdeelen van voedzame kost aan de zieken; het aanleggen van eene begraafplaats voor de aan de Cholera gestorvene personen; het in gereedheid brengen van een ziekenhuis om de aangetaste personen er in te ontvangen; het verzoeken aan den magazÿn meester van de artillerie ter bekoming van de artillerie wagens om de lÿken ter begraafplaats te voeren, en het rondzenden van een inteekenings blad, om ondersteuning voor de zieken te erlangen.

Op Woensdag den 15den Augustus werd door de bisschop en geestelÿken van Exeter bepaald om bededag te houden, ten einde zich voor God te verootmoedigen en te smeken voor deszelfs ontferming in den hagchelÿken toestand waarin die stad gedompeld is.

Tegen de Cholera schÿnen geene middelen bestand te zÿn; matigheid is als nog het beste om zich er voor te hoeden, doch eens aangetast zÿnde, dan wordt er eene sterke ligchaams gesteldheid vereischt om er door te komen. De Engelsche Couranten vloeijen over van maatregels en aanbevelingen van ~~middelen, doch er is nog geen proefmiddel bevonden.~~

In Belgien denkt men dat de processien het beste middel zÿn om den toorn Gods in het bezoeken van het menschdom door de Cholera, te verzachten. Den ganschen dag ziet men te Antwerpen en andere Belgische steden, waar de Cholera heerscht, processien over straat gaan, in weerwil dat verstandige menschen het zamenscholen zoo veler menschen met angst aanzien.

In Canada heeft zÿ erger gewoed dan in Europa. Weinige dagen na dat deze ziekte te Quebec was uitgebroken, waren er reeds 2000 menschen van gestorven. Dit is op eene bevolking van 60,000, het 15de gedeelte. Zoo erg is het nergens in Europa geweest, als men Hongaryen uitzondert.

In Engeland is het gebleken dat de Cholera onder de dieren en insekten ook heerscht. De honden sterven plotseling er aan, en er is geene vlieg meer te zien; zÿ zÿn allen uitgestorven zonder dat men de oorzaak van weet. Men veronderstelt dat de met de Cholera verpeste lucht hiervan de oorzaak is.

De stoombooten, die bestemd zÿn den Niger op te varen, zÿn uitgeloopen; maar zullen eenige dagen vóór de haven blÿven liggen ten einde te ontdekken of de Cholera niet aan boord is. Dit zou een schoon geschenk zÿn dat de Europeërs de binnenlanden van Afrika zouden aanbrengen.

FRANKRYK.—Het eskader hetwelk te Cherbourg bÿeen verzameld wordt, ontvangt dagelÿks nieuwe versterking en oefent zich aanhoudend buiten de haven.—Men zegt dat deszelfs bestemming naar de Schelde is; en het zal gekommandeerd worden door den Admiraal Villeneuve.

De Fransche dagbladen, den bul of banbliksem van Paus Gregorius XVI aanhalende, waarin de liberalen in Italien buiten gemeenschap der Roomsche kerk, en bÿgevolg ook uit den Hemel worden gesloten, merken hierbÿ aan, dat in den tegenwoordigen tÿd alle bullen, banbliksems, anathemas, of wat het vatikaan moge uitbroeijen, niets anders is dan het geblaf van een bulhond, die aan een ketting ligt: de wandelaar gaat er ongestoord voorbÿ.

DUITSCHLAND.—De nieuw gekozen koning van Griekenland, Prins Ottho van Beyeren, wordt uitgehuwd met de oudste dochter van den Keizer van Rusland.

Gelÿkvormig met de algemeene besluiten van den Duitschen rÿksdag zÿn twee liberale dagbladen van Baden, de *Liberal* en de *Sentinel van den Rhÿn* verboden geworden; en de regering van Baden heeft door derzelver ambassadeurs last ontvangen om dat besluit ten uitvoer te brengen. De uitgevers dier dagbladen zÿn verboden om immer eenige dergelÿke dagbladen in eenige der staten van het Duitsche verbond uittegeven; en de regering van Baden is bevolen om de namen der schrÿvers van zekere stukken welke in de *Liberal* en *Sentinel* verschenen zÿn, optegeven.

Een besluit van de bondsvergadering, onder dagteekening van 5 July, verbiedt het invoeren in de Duitsche staten van alle nieuwsbladen of staatkundige werken in de Duitsche taal geschreven, welke minder dan 20 gedrukte bladen bevatten; alle soorten van staatkundige gezelschappen worden verboden; alle buitengewone volks bÿeenkomsten en feesten, behalve zoodanigen welke lang in gebruik en door de wetten en gewoonten van de plaats veroorloofd zÿn, worden alsmede verboden. Het oprigten of helpen oprigten van zoodanige buitengewone volks bÿeenkomsten, alsmede alle aanslagen om gewone volks bÿeenkomsten tot staatkundige eindens te gebruiken, worden als strafbaar verklaard. Alle soorten onderscheidings teekens worden aan vreemdelingen en inboorlingen verboden.

Het Duitsche Rÿksverbond verbindt zich tot de strenge uitvoering der in 1819 en 1824 genomene besluiten ter straffing, door verbanning, van zoodanige professoren van universiteiten en andere gestichten, die "misbruik maken van hun invloed op de gemoederen van hunne leerlingen, om dezelven met de publieke order tegenstrÿdige gevoelens, in te prenten;" en ter afschaffing van het *Burschenschaft*.

Er zÿn nog verscheidene andere besluiten betreffende de waakzaamheid, welke door de staten onderling moeten gehouden ~~worden op de personen die verdacht mogten voorkomen~~, zoo wel op de inboorlingen als op de vreemdelingen, welke binnen de grenzen van de Duitsche bondsstaten mogten komen.

Verders verzekeren de staten aan elk anderen, "vaardige en onderlinge militaire bÿstand; en aannemende dat de tegenwoordige omstandigheden niet minder dringend zÿn dan die in October 1830, en vereischen buitengewone maatregels voor het bezigen van de krÿgsmagt der bondsstaten, zoo vereenigen zÿ zich om de voorzieningen in de ordonnantie van 21 October 1830, tot herstel en instandhouding van de rust in Duitschland, uittebreiden en de krÿgsmagt op de been te houden tot zoo lang de rust van het land zulks mogt vereischen."

De Groot Hertog van Baden heeft zich verzet tegen de besluiten van den Duitschen Rÿksdag, voor zoo verre die besluiten de vrÿheid van de drukpers betreffen; en men was van gevoelen dat de koning van Wurtemberg dit voorbeeld zal navolgen. Dien ten gevolge zÿn er Oostenrÿksche en Pruissische troepen tegen Baden in optogt, ten einde den Groot Hertog te dwingen de besluiten van de bondsvergadering nateleven.

Een ander berigt zegt echter dat door de overreding van den Oostenrÿkschen gezant, de Groot Hertog ten laatste besloten heeft de orders van den Rÿksdag uittevoeren; en bÿ eene ordonnantie van den 28 Julÿ, werd er de door de staten, in het verlopen jaar gemaakte wet, vernietigd.

PORTUGAL.—Een brief van Lissabon meldt dat de met garnisoen sterk bezette vesting Almeida zich voor de zaak van *Donna Maria* verklaard heeft. Deze fortres is gelegen aan de rivier Coa, in het noordelÿke gedeelte van Portugal aan de oosterlÿke grenzen, en is bÿna regt over de Spaansche stad Ciudad Rodriguez.—Het bezit van die fortres is wegens hare ligging gewigtig en het strekt ook ten bewÿze dat de zaak van *Donna Maria* bÿval in Portugal zal vinden.

De Markies van Palmella is op Zaturdag avond (den 4den Augustus) per stoomboot te Plÿmouth aangekomen met eene bÿzondere missie van Don Pedro bÿ het Engelsche gouvernement. Het oogmerk dezer zending is, om *Donna Maria* te doen erkennen en den bÿstand van dat gouvernement interoepen.

Met de aankomst van eene stoomboot uit Lissabon en Oporto, op den 7 Augustus te Falmouth, zÿn de volgende berigten ontvangen geworden.

Sir J. Campbell was op den 4 van het leger te Lissabon terug gekeerd, om dat hÿ het leger in zoodanigen slechten toestand had bevonden, dat hÿ weigerde het bevel over hetzelve te nemen.

Generaal Povois, bevelhebber van de tweede afdeeling, is vervangen geworden, en wel om eene grondige reden: hÿ is overgegaan tot het leger van Don Pedro; alsmede een kadet, twee officieren en 57 man en paarden van het 1ste regement ruiterÿ.

De voornaamste ingezetenen van Coimbra zÿn naar Ubrantes gegaan, om dat Don Miguel bezig was de eerste plaats te versterken.

Dagelÿks hadden er arresten in Lissabon plaats.

Te 9 ure in den morgen van Vrÿdag den 3den Aug. ging het Portugesche eskader, bestaande uit 1 fregat, 3 korvetten en 3 brikken onder zeil, en omtrent een uur naderhand ligtte de admiraal Sartorius, die aan den mond van de Taag lag, het anker, met oogmerk om zich met het overige van zÿne vloot, het fregat Donna Maria, eene korvet en eene schoener, te vereenigen.—Omtrent middernacht van den 4 hoorde men een zwaar en aanhoudend kanonvuur, doch kon niet bemerken van waar het kwam. Men dacht dat er een gevecht tusschen de vloten had plaats gehad. Op den morgen van den 5 zag men de gansche vloot van admiraal Sartorius opwerken; als mede werd eene brik van Don Miguels eskaders met volle zeilen naar de haven stevende, gezien.

De stoomboot verliet Oporto op Maandag den 6den Aug. De berigten van Don Pedro's krÿgsverrigtingen waren gunstig.

Dagelÿks had er desertie plaats ten getalle van 100 à 200 van het leger van Don Miguel, hetwelk op eenen afstand van drie ~~dagen marsch van zÿne vorige stelling~~ geweken is.

De manschappen der schutterÿ keerden, wegens gebrek aan levensmiddelen, naar hunne haardsteden terug.

Alle mogelÿke moeite werd er aangewend om Oporto in eenen goeden staat van verdediging te stellen; en de inwoners waren zeer bemoedigd en voegden zich onder de gelederen van Don Pedro's leger.

Tot den 5den Aug. was het leger van Don Pedro vermeerderd tot het getal van 13,000 actieve manschappen; en Don Pedro was onvermoeid van 's morgens tot 's avonds bezig met het inspecteren van de troepen en het zien naar de wapenoefening van de rekruten.

De krÿgsmagt van Don Miguel, welke in het gevecht van den 23 Julÿ ten getalle van 13 000 beliep, was op de helfte verminderd.

De bevelhebber van de Don Juan, een Portugeesch 74tiger, en de kapitein van eene korvet, met verscheidene andere officieren en twee geestelÿken, te zamen een getal van 57 personen uitmakende, waren uit den dienst van Don Miguel gevlugt en bevonden zich aan boord van de Donna Maria.

Acht koopvaarders met lading ten bedrage van £120,000, zÿn door admiraal Sartorius vóór den mond van Lissabon genomen.

De zaak van Don Pedro wordt echter door een ander Engelsch nieuwsblad, geheel anders voorgesteld, en wel ten zÿnen nadeele. Zoo men zegt bevindt hÿ zich te Oporto zonder genoegzame krÿgsmagt, zonder ruiterÿ, zonder fondsen en zonder levensmiddelen. Zoo dit waar is, dan moet hÿ weldra zich inschepen en eene betere gelegenheid afwachten om de zaak van zÿne dochter te verdedigen.

GIBRALTAR.—Brieven van Gibraltar gedagteekend 19den Julÿ, klagen luid over de aanhoudende beledigingen welke de Spaansche *guardas costas* de Engelsche vlag aandoen en over den grooten hinder welken zÿ den handel veroorzaken. Eenigen tÿd geleden hebben zÿ eene boot van Gibraltar in Malaga opgebragt en hare lading onder zich verdeeld, en het was niet dan met groote moeite dat de Engelsche konsul het loslaten van de boot erlangde.

Talleyrand, volgens Ludwig Börne.

Men heeft TALLEYRAND verweten, dat hÿ vóór en na alle partÿen, alle Regeringen heeft verraden. Het is waar, hÿ ging van LODEWYK XVI over tot de Republiek; van deze tot het *Directoire*, van dit tot het Konsulaat, van dat tot NAPOLEON, van dien tot de BOURBONS van dezen tot ORLEANS over; en het kon nog wel gebeuren, vóór hy sterft, dat hÿ weder van LODEWYK PHILIPS tot de Republiek overging. Verraden, echter, heeft hÿ geen van allen; hÿ verliet ze slechts, toen zÿ dood waren. Hÿ zat aan het krankbed van elken tÿd, van elke Regering, hield bestendig den vinger op den pols, en merkte het dus het eerst, wanneer het hart ophield te kloppen. Dan haastte hÿ zich van den doode naar de erfgenamen; terwÿl de anderen nog eene wÿl de lÿkdienst waarnamen. Is dat nu verraad? Is TALLEYRAND dáárom slecht, wÿl hÿ slimmer is dan anderen, meer vastheid van geest bezit, en zich aan de noodzakelÿkheid onderwerpt? De getrouwheid dier anderen duurde ook niet langer; alleen hunne dwaling hield wat langer aan. Naar de stem van TALLEYRAND heb ik altÿd geluisterd, als naar de beslissing des Noodlots. Nog herinner ik mÿ, hoe ik schrikte, toen TALLEYRAND, na den terugkeer van NAPOLEON van *Elba*, LODEWYK XVIII getrouw bleef. Dat verkondigde mÿ NAPOLEON's ondergang. Ik verblÿdde mÿ, dat hÿ zich voor ORLEANS verklaarde; want *ik* zag daaruit, dat het met de BOURBONS gedaan was. Ik wenschte, dat ik den man in mÿne woonkamer had, dan zou ik hem, als een barometer, aan den wand hangen, en, zonder ééne Courant te lezen, zonder zelfs het raam op te schuiven, zou ik elken dag weten, wat weêr het in de wereld was.

Menschenhoofden, een nieuw handelsartikel. Door DEPPING.

Menschenhoofden zÿn thans werkelÿk eene koopwaar, welke men in die *Parÿssche* en *Londensche* winkels kan bekomen, waar men reeds lang oude, verdroogde *Egÿptenaren* onder den naam van Mumiën kan koopen. Bÿ een' koopman in voorwerpen der Natuurlÿke Historie op de kaai *de la Vallée*, te *Parÿs*, zag ik onlangs, nevens de uitgestalde merkwaardigheden van opgemelden aard, een aankondigingsbiljet met deze woorden: KOP VAN EEN' WILDE TE KOOP. Ik vroeg, om dazen wildenkop te zien, en vond in denzelven een exemplaar, hoedanig ik reeds meerdere door natuuronderzoekers en zeevarenden, die met *Fransche* schepen de reis rondom de wereld gedaan hadden, uit *Nieuw-Zeeland* had medegebragt gezien. Over het algemeen bezoeken tegenwoordig weinig zeevarenden *Nieuw-Zeeland*, zonder eenige hoofden in te koopen en mede te nemen. Een aantal derzelven komt in *Engeland* binnen.

Gelÿk bekend is, zÿn *Nieuw-Zeelands* wilde eilandbewoners gedurig met elkander in oorlog, en zÿn gewoon, bÿ hunnen togt huiswaarts, als zegeteekens, de hoofden der verslagene of gewonde vÿanden mede te nemen. Hoe meer koppen, des te grootere roem. Deze bloedige en afschuwelÿke krÿgstrofeën worden te dien einde op eene bÿzondere wÿze toebereid. Men hoolt dezelve, namelÿk, geheel uit, zoodat niets dan het uitwendige overblÿft; alsdan worden zÿ in eenen oven gebakken, waardoor de huid geheel uitdroogt en, als het ware, in perkement verkeert. De kop weegt dan maar weinig looden, verliets veel van het afzigtelÿke, en kan zeer lang bewaard worden. Voor ons *Europëers* is en blÿft echter zulk een bruingeel, van boven en van achteren met dik, borstelig haar bedekt hoofd eens voormaligen menschenetters, met zÿne breede wangbeenderen, platten neus, hagelwitte tanden, gespierden mond, altÿd een afkeerwekkend gezigt.— Het medelÿden, dat men bÿ den eersten opslag met dusdanig slagtoffers van ruwe barbaarschheid ontwaart, wordt evenwel spoedig door de gedachte verzacht, dat de wilde, wien deze kop eens toebehoorde, het veelligt met twintig zÿner medemenschen niet beter heeft gemaakt, en dat bÿ dus ten laatste het loon zÿner wreedheid ontving. Maar dat een zoo akelig krÿgsgedenkstuk eens in den winkel eens *Parÿsschen* of *Londenschen* koopmans zou prÿken, zal wel nooit in de herseus van een' dezer wilden zÿn opgekomen!

Waarschÿnlÿk zal zich, wanneer deze misselÿke koopwaar aftrek vindt, in het vervolg hetzelfde bedrog in dezen handel mengen, en men op soortgelÿke wÿze *Nieuw-Zeelandsche* koppen namaken, als de *Arabieren* in *Egypte* Mumiën fabriceren, en elders Meerminnen en andere fabelmonsters worden zamengesteld, welke den onkundigen of ligtgeloovigen voor echte waar worden in de hand gestopt.

De jongste nieuwspapieren uit de *Engelsche* volkplantingen behelzen eenige verdere narigten wegens het bovenstaande onderwerp.—In den *Sidney Herald* van den 2den Mei ll. leest men als volgt: "De laatst binnengekomene schepen hebben een aanmerkelÿk getal menschenkoppen, welke in Straat *Cook* zÿn toebereid, voor de markt te *Sidney* medegebragt. Het zÿn de hoofden der ongelukkigen, die den 15 Sept. des vorigen jaars op *Banks* schiereiland vermoord werden. Men bereidt thans, op gelÿke wÿze, ook handen en armen; een nieuwe handelstak, waartoe de hoogbeschaafde blanken hunne barbaarsche natuurgenooten hebben aangespoord. De hand eens omgebragten bevelhebbers der *Nieuw-Zeelanders*, alsmede een deel zÿner ingewanden, in een' kruidhoren herschapen, is reeds in bezit van een' bewoner van *Sidney*."—In een volgend No van hetzelfde *Australische* nieuwspapier staat: "Naardien een schip uit *Nieuw-Zeeland* hier eenige koppen, zoo men meent 12 in getal, heeft aangebragt, en aldaar ernstige onlusten zÿn uitgebroken, in welke de *Europeërs*, naar men wil, min of meer betrokken waren, is hier een verbod uitgevaardigd tegen het voortaan invoeren van dit afschuwelÿk handelsartikel. Meer vermag, helaas! de Regering niet: want, dewyl *Nieuw-Zeeland* noch eene kolonie, noch van de kroon afhankelÿk is, maar te onregt als een onafhankelÿke Staat wordt erkend, heeft de *Britsche* Regering luttel invloeds, om misdaden op gezegde eilanden te beletten. Den invoer dier menschenleden kunnen wÿ dus bÿ ons wel verbieden, maar geenszins den uitvoer uit *Nieuw-Zeeland*. Men verontschuldige dien afschuwelÿken handel niet dáármede, dat het gebruik, om menschenhoofden toe te bereiden, op *Nieuw-Zeeland* een oud inlandsch gebruik is, en steeds zal blÿven. Dit kan zÿn; maar, zoo de handel naar buiten wordt geduld, zullen de wilden, bÿ mangel van *vÿandelyke* koppen, veelligt die hunner *vrienden* daartoe gebruiken, en alzoo tot de afgrÿselÿkste misdaden worden aangespoord. Wÿ hebben, helaas! den wilden, door den aanvoer van schietgeweer, van brandewÿn en van *Europesche* kwalen, reeds onheils genoeg aangebragt. Wachten wÿ ons zorgvuldig, hen op te wekken, om gebakken menschenhoofden aan ons te verkoopen. Wie weet, of zÿ zich anders geen koppen van blanken zullen pogen aan te schaffen, en deze, op hunne wÿze vervormd, in den oven schuiven!"

Kolonie van Egels.

De Heer LENZ heeft in eene ruime kooi een' egel met eenige hamsters opgesloten, die, gelÿk bekend is, zeer kwaadaardige dieren zÿn, welke zelfs naar honden, paarden en menschen bÿten. De egel viel weldra den digst bÿzÿnden aan, terwÿl hÿ zÿn hoofd naar beneden boog en zÿne pennen opstak; met de tanden beet hÿ alleen nu en dan naar de pooten van zÿne tegenpartÿ, die hÿ weldra buiten staat van tegenweer bragt. De egelpennen zÿn dus niet enkel verweeringswapenen. Dezelfde schrÿver heeft ook waargenomen, dat de egel alle inlandsche slangen aanvalt, en geen nadeel van den beet der vergiftige slangen ondervindt. Hÿ doet daarom den voorslag, om in de *Oost-Indiën* en in *Amerika* eene kolonie van egels aan te leggen, om deze wereldstreken van giftige slangen te zuiveren.

Inderdaad, de verdelgingsoorlogen tegen menschen in de nieuwe wereld, door *Europeanen* van de 15de eeuw gevoerd, kunnen in de 19de eeuw wel vervangen worden door verdelgingsoorlogen tegen eenige slangen. Wanneer der Groote *Fransche* natie de voorslag kenbaar wordt, zal zÿ misschien de zaak in overweging nemen, en met de zorg der expeditie eenige officieren van de onderneming tegen *Algiers* belasten, zoodra die tegen het opperhoofd der kerk eenen gunstigen afloop heeft genomen.

Keizerlÿke Compositie.

In de Italiaansche Opera te *Parÿs* werd onlangs eene Sÿmfonie gegeven, gemaakt door *Don* PEDRO, Ex-keizer van *Brazilië*. Zÿ munte, naar het oordeel van deskundigen, wel niet uit door schitterend vernuft, maar was ook geenszins verwerpelÿk.— Kenners waren van gevoelen, dat het, voor een' Keizer, nog al wél was, en dat, toen die Vorst nog op zÿnen troon zat, zÿne onderdanen van hem getuigden, dat hÿ, voor een' Muzikant, nog al zoo slecht niet regeerde.

Italiaansche Litanÿ (*)

(Uit den *Corsaire* van 19 Maart 1832.)

Ziehier een gebed, ons van *Ancona* toegezonden, welks echtheid men ons waarborgt. 't Is een gebed, door de *Italiaansche* vroomheid, die zich met het staatkundige vermengt, zamengesteld. Elken avond wordt het opgezongen door koren van jongelingen en meisjes aan den voet van kleine driekleurige vlaggen, op korte afstanden geplant op de wÿze van Madonnabeelden. Waskaarsen branden voor dezelve; voor die vlag, welke zÿ *de heilige Vaan* noemen. Ziehier de letterlÿke vertaling van dat gebed:

Driekleur, waai voor ons!
Fransche haan, kraai voor ons!
Fransche soldaten, bemint ons!
Stok der driekleur, ondersteun ons!
Doek der driekleur, omgeef ons!
Blaauw der driekleur, verlicht ons!
Wit der driekleur, reinig ons!
Rood der driekleur, beziel ons!
Piek der driekleur, verdedig ons!
Fransch Charter, bestuur ons!
Fransche kokarde, versier ons!
Schimmen van Julÿ, bidt voor ons!
Kruis van Julÿ, behoed ons!
Leger der Franschen, verlos ons!
Lafayette, zegen ons!

De Heeren Lebeau en Gendebien in de hooge raadsvergadering van België.

LEBEAU. (*Zyne rede eensklaps afbrekende*)

— Kyk, Meester . . . ik meen President,
Dien Gendebien eens grriezen!
Zyn spottend lagchen, elk bekend,
Doet my den draad verliezen.

GENDEBIEN.

Ik lach niet, President! — Lebeau
Hoeft altyd wat te vitten.

LEBEAU.

Niet? Wél waar. Hy doet altyd zóó.
Zie hem daar maar eens zitten!

(*Hy wil zyne rede vervolgen, maar breekt dezelve andermaal af.*)

Ik weet zoo waar niet, wat ik zeg. . .
Kyk voor je, of naar een' andren weg!

GENDEBIEN.

Ik kyk naar U niet. Zotte grillen!
Ik luister zelfs niet, als jy praat;
En had je *my* niet aangekeken,
Dan kon je van geen kyken spreken.

DE PRESIDENT. (*Ter zyde.*)

'k Zie, hoe 't van kwaad tot erger gaat.
Hoe zal ik dat gekakel stillen?

(*Tot* LEBEAU, *met waardigheid.*)

Ga jy maar voort, myn goede man!
Ei, wil niet langer pruilen!
Gelukkig, wie nog lagchen kan,
By zoo veel stof tot huilen!

Op het voorgestelde verbod van Hennep-uitvoer in België.

Gy, dubbel blinde Rodenbach!
Te regt verheft gy uw beklag,
Dat men den hennep uit blyft voeren:
Van deze plant toch maakt men snoeren. . . .
't Gemeen zegt *stroppen*; en wie weet,
Zoo men daar geen verbod van deed,
Hoe hoog wel dat produkt zou stygen,
Als gy en uws gelyk' eens loon naar werk mogt krygen!

(*) Dit stukje, het zy dan waar of verdicht, sta hier tot blyk, hoe het *Jakobinismus* het er op toelegt, om alle Godsdienst, zoo mogelyk, met wortel en tak uit te roeyen. De ongehoorde schennis, door een Roomsch-katholyk Ryk omtrent deszelfs geestelyk Opperhoofd gepleegd, verstrekt daarvan, te dezen opzigte, ten voldingenden bewyze.